

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/940/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613200352
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KsBB:2014:6613200352.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu 1/ S. Z., narodeného XX. XX. XXXX, 2/ H. Z., narodenej XX. XX. XXXX, oboch trvale bytom K. č. XXX a oboch zastúpených advokátom JUDr. Ladislavom Kováčom, Advokátska kancelária Lučenec, Mateja Bella 2, proti žalovaným 1/ T. W., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom Q., W. II XXX/XX a 2/ J. I., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom Q., ul. O. Z. L. I. XXXX/XX, obe zastúpené advokátom JUDr. Ondrejom Silágyim, Advokátska kancelária Lučenec, Haličská cesta 3200, v konaní o určenie dedičského práva, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/8/2013-68 zo dňa 02. 08. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalované 1/ a 2/ s ú p o v i n n é nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v celkovej výške 67,88 € k rukám právneho zástupcu žalobcov JUDr. Ladislava Kováča, advokáta, Advokátska kancelária Lučenec, Mateja Bella 2, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú dedičmi zo zákona po poručiťke X. D., narodenej XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q., T. R. XXX/XX, lebo najmenej po dobu jedného roka pred jej smrťou žili s ňou v spoločnej domácnosti a z tohto dôvodu sa starali o spoločnú domácnosť. Žalovaným 1/ a 2/ uložil súd povinnosť zaplatiť žalobcom na náhrade trov konania 199 € a na náhrade trov ich právneho zastúpenia na účet ich právneho zástupcu 319,37 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 475 ods. 1 a § 115 Občianskeho zákonníka. Pri skúmaní otázky existencie spoločnej domácnosti medzi žalobcami a poručiťkou pred jej smrťou najmenej po dobu 1 roka súd vychádzal najmä z výpovedí vypočutých svedkov, ktorí boli v dennom kontakte alebo v častom kontakte s poručiťkou a so žalobcami. Súd mal za nepochybné, že od 17. 09. 2008 do 14. 10. 2008 bola poručiťka umiestnená v Domove sociálnych služieb Libertas v Lučenci, ale že jej umiestnenie v domove sociálnych služieb nie je možné považovať za zrušenie spoločnej domácnosti žalobcov a poručiťky. Súd zdôraznil, že k jej umiestneniu v domove sociálnych služieb nedošlo s úmyslom zrušiť spoločnú domácnosť, ale z dôvodu jej zhoršujúceho sa zdravotného stavu a najmä preto, že prejavy ťažkej duševnej choroby poručiťky sa v posledných 6 mesiacoch pred jej umiestnením v domove sociálnych služieb tak zvýraznili, že bolo potrebné ju prebaľovať aj cez deň, aj v noci a žalobcovia nemali ďalšie fyzické a psychické možnosti pokračovať bez zmeny v tejto starostlivosti o poručiťku. Pokiaľ toto spolužitie a starostlivosť o ňu mali záujem prerušiť za účelom regenerácie fyzických a psychických síl a súčasne poručiťke zabezpečiť kvalifikovanejšiu celodennú opateru do zlepšenia jej zdravotného stavu, nie je možné hodnotiť umiestnenie poručiťky v domove sociálnych služieb ako prejav smerujúci k zrušeniu ich spoločnej domácnosti. Pre posúdenie

týchto právnych vzťahov podľa názoru súdu nemá podstatný význam okolnosť, že ako trvalé bydlisko poručiťky je vedená adresa Domova sociálnych služieb v Lučenci. O náhrade trov konania súd rozhodol na základe úspešnosti v konaní v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu sa v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) odvolali žalovaní. Poukázali na to, že poručiťka v čase, keď bola umiestnená v domove sociálnych služieb, trpela ťažkou demenciou a jej stav bol trvalý s tendenciou prehlbovania sa defektu osobnosti, ako to bolo uvedené v znaleckom posudku znalkyne z odboru psychiatrie K. X. K.. Z tohto posudku vyplýva, že sa poručiťkin zdravotný stav nemohol zlepšiť, a teda umiestnenie do domova sociálnych služieb do zlepšenia jej zdravotného stavu, teda na dobu určitú, bolo na základe zavádzajúcich tvrdení žalobcov súdom nesprávne posúdené ako dočasný stav poručiťky s možnosťou jeho zlepšenia a následného obnovenia spoločnej domácnosti. Na strane poručiťky išlo o nezvratný a neliečiteľný stav. Súčasne s nástupom do domova sociálnych služieb bol zmenený aj jej trvalý pobyt. Tým, že poručiťka zanechala závet, ktorý bol jednoznačne v prospech žalobcov, nemali za potrebu sa zaoberať skutočnosťou, či sa jedná o spoločnú domácnosť alebo nie a umiestnili poručiťku do domova sociálnych služieb. Uvedená situácia ich začala zaujímať až po vyhlásení závetu za neplatný. V odôvodnení rozsudku súd uvádza, že žalobcovia mali záujem prerušiť spoločnú domácnosť s poručiťkou za účelom regenerácie fyzických a psychických síl. Uvedený výrok však ani jeden zo žalobcov v priebehu pojednávania nevyslovil. Žalobcovia sa vyjadrili, že poručiťku umiestnili na odporúčanie lekára na preliečenie do domova sociálnych služieb. Rozsudok okresného súdu žiadali zmeniť a návrh zamietnuť a priznať im právo na náhradu trov konania alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných žiadali rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a uplatnili si právo na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa ich názoru sa žalované snažia spochybniť spolužitie žalobcov a poručiťky len na základe skutočností, ktoré nemajú vplyv na ustanovenie § 115 Občianskeho zákonníka. Poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/2336/2006, podľa ktorého doba trvania spolužitia a významu umiestnenia poručiťky v liečebnom zariadení pre toto spolužitie nemôže mať zásadný význam. Súhlas poručiťky s umiestnením v liečebnom zariadení bez ohľadu na akýkoľvek typ s ohľadom na jej zdravotný stav nemožno vykladať ako úkon smerujúci k opusteniu spoločnej domácnosti so žalobcami. Pre porovnanie poukázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. 09. 1999 sp. zn. 2Cdon/1980/97 uverejnený v časopise Soudní judikatura pod č. 37, ročník 2000.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací odvolanie prejednal v medziach ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. viazaný jeho rozsahom a dôvodmi, bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného stavu veci, vec správne právne posúdil a rozsudok okresného súdu aj náležite a dostatočne odôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je okresný súd koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnosti nároku žalobcov. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí,

ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Odvolatelia v odôvodnení neuviedli žiadne nové relevantné skutočnosti a nepredložili žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené prvostupňovým súdom.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia 1/ a 2/ spĺňajú podmienky na to, aby v tretej skupine dedičov v zmysle ustanovenia § 475 ods. 1 O. z. dedili rovnakým dielom po poručiteľke so súrodencami poručiteľky, a to titulom spolužitia najmenej po dobu jedného roku pred smrťou poručiteľky v spoločnej domácnosti a vzhľadom k tomu, že sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť. Tá skutočnosť, že z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu bolo nutné poručiteľku umiestniť do domova sociálnych služieb, neznamena, že došlo k zániku spoločnej domácnosti so žalobcami, pričom aj odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, na ktoré poukázali aj žalobcovia. Umiestnenie poručiteľky v domove sociálnych služieb vzhľadom na jej zdravotný stav nemožno považovať za úkon smerujúci k opusteniu spoločnej domácnosti so žalobcami. Na tomto nemení nič ani tá skutočnosť, že u poručiteľky došlo aj k zmene trvalého bydliska. V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody prvostupňového súdu, a to aj vo výroku o náhrade trov konania. S týmito dôvodmi sa odvolací súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje.

Žalobcovia 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní plne úspešní, preto majú právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa zásady úspechu v konaní, teda podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., a to za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál - 60,07 € a 7,81 € podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2007 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Túto sumu sú povinné žalované nahradiť titulom trov odvolacieho konania spoločne a nerozdielne k rukám právneho zástupcu žalobcov, a to v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.